

اخبار و گزارش های کارگری 14 تیرماه 1405

- ششمین روز تجمع اعتراضی جمعی از کارگران ایران برک نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی و وعده های توخالی مقابل کارخانه
- اعتصاب جمعی کارگران معدن مس درخشان تخت گنبد سیرجان در اعتراض به عدم پرداخت 3 ماه حقوق
- تجلیل معلمان از عبدالفتاح سلطانی و معصومه دهقان
- بیانیه‌ی کانون نویسندگان ایران به مناسب درگذشت شهرنوش پارسی‌پور
- به انگیزه جلسه سالانه حزب راست افراطی ؛ آ. اف.د (آلترناتیو برای آلمان) در شهر ارفورت
- اعتصاب سراسری کارکنان حمل و نقل هوایی ایتالیا در اعتراض به دستمزدها، نداشتن امنیت شغلی و شرایط سخت کاری
- آلبانی؛ از دفاع از طبیعت تا اعتراض به فساد و سرمایه‌داری رفاقتی
- برگزاری جشن استقلال آمریکا در سایه اعتراض و شکاف‌های اجتماعی
- مرگ و مصدومیت 3 کارگر در یک پروژه ساخت و ساز شهرداری منطقه پنج تبریز بر اثر شکستن دستگاه پمپ بتن ریزی

- *ششمین روز تجمع اعتراضی جمعی از کارگران ایران برک نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی و وعده های توخالی مقابل کارخانه
- روزشنبه 13 تیر برای ششمین روز متوالی+، جمعی از کارگران ایران برک به تجمعشان در اعتراض به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی و وعده های توخالی مقابل کارخانه، ادامه دادند.

به گفته کارگران معترض، در پیگیری‌های شش روز گذشته، پاسخ مناسبی برای حل بحران معیشتی و شغلی آن‌ها ارائه نشده است. آن‌ها با اشاره به تداوم بلاتکلیفی خود تاکید دارند: مدام به ما وعده بازگشت به کار و حل مشکلات را می‌دهند، اما این حرف‌ها در حد شعار باقی مانده و در عمل هیچ اراده‌ای برای پرداخت معوقات یا تعیین تکلیف وضعیت شغلی ما وجود ندارد.

این تجمع در ادامه اعتراض به رویه مدیریت مجموعه است که به گفته کارگران، از ابتدای سال 1405 کارگران باسابقه را خانه‌نشین کرده و برای فرار از پرداخت حق بیمه و کاهش هزینه‌ها، نیروهای بازنشسته را جایگزین آن‌ها کرده است؛ روندی که از 16 ماه پیش آغاز شده و امنیت شغلی نیروی کار این کارخانه را از بین برده است.

یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های فعلی این کارگران، علاوه بر ماه‌ها حقوق معوقه، وضعیت بحرانی سوابق بیمه‌ای آن‌هاست. واریز نامنظم حق بیمه‌ها موجب شده کارگران حتی امکان استفاده از مقرری بیمه بیکاری را هم نداشته باشند.

+تجمع اعتراضی جمعی از کارگران کارخانه ایران برگ نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی

روز دوشنبه 8 تیر، جمعی از کارگران کارخانه ایران برک برای انعکاس صدای اعتراضشان نسبت به بلاتکلیفی شغلی مبنی بر بیکاری و خانه نشینی اجباری و معیشتی از جمله عدم پرداخت ماه ها حقوق و حق بیمه دست به تجمع در این واحد تولیدی واقع استان گیلان، رشت، کیلومتر 5 جاده لاکان، زدند.

این کارگران به خبرنگار رسانه ای گفتند: با وجود سال‌ها کار در این واحد تولیدی، اکنون با مشکلات معیشتی روبرو هستند. در طول سال گذشته، چند ماه حقوق به حسابشان واریز نشده و وضعیت سوابق بیمه‌شان هم مشخص نیست؛ تا جایی که در کل سال قبل فقط یک ماه حق بیمه برایشان به تامین اجتماعی رد شده است.

آنها افزودند: مدیریت مجموعه از ابتدای سال 1405 کارگران با سابقه را خانه‌نشین کرده و نیروهای بازنشسته را به جای آن‌ها به کار گرفته است.

یکی از کارگران در این باره گفت: مدیریت کارخانه نیروهای بازنشسته را جایگزین ما کرده است، چون آن‌ها دیگر نیازی به واریز حق بیمه ندارند و با حقوق کمتری هم کار می‌کنند. در این میان، ما که سال‌ها در این کارخانه زحمت کشیده‌ایم به راحتی کنار گذاشته شدیم. این روند جایگزینی نیروها از 16 ماه پیش شروع شده است.

این کارگران با اشاره به بلاتکلیفی خود، اضافه کردند: مدیریت کارخانه مدام وعده بازگشت به کار می‌دهد، اما این وعده‌ها تا الان عملی نشده است. از طرفی، به دلیل اینکه کارفرما در سال‌های گذشته حق بیمه‌شان را منظم و کامل واریز نکرده، حتی امکان استفاده از مقرری بیمه بیکاری را هم ندارند.

یکی دیگر از کارگران درباره وضعیت مالی کارخانه گفت: پارسال تمام فروش کارخانه یکجا به یک خریدار واگذار شد و پولش را چکی گرفتند. اما این چک‌ها به دفتر یکی از سهامداران ارشد ایران برک منتقل شد. حرف ما این است که وقتی کارخانه در سال گذشته فروش داشته، چرا حقوق و مطالبات قانونی کارگران پرداخت نمی‌شود؟

***اعتصاب جمعی کارگران معدن مس درخشان تخت گنبد سیرجان در اعتراض به عدم پرداخت 3 ماه حقوق**

روزشنبه 13 تیر، جمعی کارگران معدن مس درخشان تخت گنبد سیرجان برای اعتراض به عدم پرداخت 3 ماه حقوق دست‌ازکار کشیدند و در این مجموعه واقع در بخش بلورد، شهرستان سیرجان، استان کرمان تجمع کردند.

کارگران معترض به یک منبع خبری محلی در استان سیستان و بوشهرستان گفتند: با وجود گذشت چند ماه، هنوز مطالبات مزدی و حقوق معوقه آنان پرداخت نشده و این موضوع فشار اقتصادی زیادی بر خانواده‌هایشان وارد کرده است.

آنها افزودند: کارگران با وجود حضور در محل کار، فعالیت کاری خود را متوقف کرده و خواستار رسیدگی مسئولان و پرداخت فوری معوقات خود شده‌اند.

***تجلیل معلمان از عبدالفتاح سلطانی و معصومه دهقان**

جمعی از معلمان شاغل و بازنشسته و فعالان صنفی معلمان در یک گردهمایی ، به تجلیل از عبدالفتاح سلطانی وکیل مبارز و معصومه دهقان از فعالان صنفی معلمان پرداختند.

در این گردهمایی صمیمانه حاضران با یادی از فداکاری های عبدالفتاح سلطانی و معصومه دهقان در پیشبرد پروژه دموکراسی خواهی در ایران و کمک به پایداری جامعه مدنی بر قدردانی جامعه ایرانی از این دو مبارز ارزشمند تاکید کردند.

برگرفته از کانال شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران

***بیانیه ی کانون نویسندگان ایران به مناسب درگذشت شهرنوش پارسی پور**

شهرنوش پارسی پور داستان نویس، مترجم، پژوهشگر فرهنگی و عضو دیرین کانون نویسندگان ایران در ۸۱ سالگی درگذشت.

پارسی پور عمر پربار خود را به ستیز بی امان با سانسور و سرکوب گذراند. او که در سال ۱۳۲۴ در تهران به دنیا آمده بود بعد از گذراندن تحصیلات ابتدایی و متوسطه در شهر آبادان و در تهران مستقر شد. در سال ۱۳۵۲ در رشته ی علوم اجتماعی از دانشگاه تهران فارغ التحصیل شد و به عنوان تهیه کننده در رادیو تلویزیون ملی ایران آغاز به کار کرد. اما دیری نپایید که در اعتراض به اعدام خسرو گل سرخی و کرامت الله دانشیان و دستگیری غلامحسین ساعدی استعفای خود را نوشت و به دنبال آن مدت چند هفته به زندان ساواک افتاد. پارسی پور بعد از آزادی برای ادامه تحصیل به فرانسه رفت و در همان ایام نخستین رمان خود را در ایران با نام «سگ و زمستان بلند» منتشر کرد. او

اندکی پس از انقلاب تحصیلات خود در رشته زبان و فرهنگ چینی را نیمه تمام گذاشت و پس از بازگشت به کشور به فعالیت در کانون نویسندگان ایران پرداخت. دو مجموعه داستان «تجربه‌های آزاد» و «آویزه‌های بلور» در همین دوره به قلم او منتشر شد. پارسی‌پور بعد از بازگشتی کوتاه به فرانسه دوباره به ایران آمد و تا پایان دوره‌ی دوم فعالیت کانون نویسندگان ایران در کنار هموندان خود به فعالیت پرداخت. او در سال ۱۳۶۰ به دلیل در اختیار داشتن نشریات سیاسی همراه مادرش به زندان افتاد و طرح دو رمان «طوبی و معنای شب» و «زنان بدون مردان» را در زندان نوشت. پارسی‌پور بعد از آزاد شدن از زندان به شغل کتابفروشی روی آورد و در عین حال با چاپ همین دو رمان به شهرت رسید. در همین حال انتشار «زنان بدون مردان» به مذاق سرکوبگران خوش نیامد و پس از ایجاد بلوای خیابانی نویسنده را با جرم نوشتن یک رمان روانه‌ی زندان کرد. او پس از آزادی از زندان دوباره در کنار یاران کانونی‌اش قرار گرفت و بیانیه ۱۳۴ نویسنده را امضا کرد، سپس به دلیل ممنوعیت از کار در کشور خودش ناگزیر بار مهاجرت بر دوش کشید و جلای وطن کرد.

پارسی‌پور در سال‌های غربت نیز همواره جانب مخالفت با سانسور و سرکوب را وانهاد و از هر فرصتی برای بیان عقاید آزادی‌خواهانه‌ی خویش استفاده کرد. او بهای استقلال خویش از منابع قدرت را با فقر و کار سخت پرداخت کرد و در همین بین کارنامه‌ی درخور مشتمل بر هفت رمان، چهار مجموعه داستان، سه کتاب جستار و اتوبیوگرافی، ۹ اثر ترجمه و انبوهی جستار و مقاله و داستان در نشریات درون و بیرون مرز از خود به یادگار گذاشت. او در مقام بازیگر در چند فیلم سینمایی ظاهر شد که یکی از آن‌ها با نام «زنان بدون مردان» که بر اساس رمان خود او به کارگردانی شیرین نشاط ساخته شده بود، جایزه‌ی اصلی جشنواره‌ی ونیز را به دست آورد.

آثار پارسی‌پور به زبان‌های مختلف ترجمه شده و با استقبال مخاطبان مواجه شد و برای کتاب «زنان بدون مردان» نامزد دریافت جایزه بوکر شده است.

پارسی‌پور روز ۱۲ تیر ۱۴۰۵ در اثر عارضه‌ی قلبی و مغزی در بیمارستانی در شهر سان‌فرانسیسکو دیده از جهان فروبست.

کانون نویسندگان ایران ضایعه‌ی درگذشت این نویسنده‌ی توانا را به خانواده، دوستان و علاقه‌مندان مستقل فرهنگ و ادبیات تسلیت می‌گوید.

کانون نویسندگان ایران

۱۴ تیر ۱۴۰۵

***به انگیزه جلسه سالانه حزب راست افراطی ؛ آ. اف. د (آلترناتیو برای آلمان) در شهر ارفورت:**

فولکس واگن پس از دست و پا زدن در دو دهه گذشته در رقابت جهانی با چین در بازار جهانی ، از زمان جنگ روسیه و اوکراین سپس روی کار آمدن ترامپ و بالابردن تعرفه ها از سوی امریکا ، بدلیل کاهش بازهم بیشتر بازار فروش همواره با دست و پا زدن روبرو بود .

این کنسرن بزرگ ماشین سازی اروپا که پورشه ، ائودی ، زیات و اسکودا را شامل میشود در هفته گذشته اعلام کرد که راهی جز برش رادیکال در تعدیل گسترده نیرو (طبق صحبت رئیس هیئت مدیره اخراج صد هزار نفر که حدود چهل و پنج هزار نفر در آلمان را شامل میشود و بستن حداقل

چهار کارخانه اش در آلمان و احيانا تغيير توليد ،احتمالا بسوی صنايع نظامی) راه نجات ديگری ندارد ! اين درحالی ست که در از نابروک بدليل خوابيدن چرخه توليد و مذاکره با اتحاديه فلز

(ا. گ متال) برای جلوگیری از بیکاری کارگران؟! اين کارخانه ، گویا طرفین پذیرفتند (هنوز اجرایی نشده) در توافق با راین متال (کارخانجات صنايع نظامی آلمان) و نیز در یک همه پرسی غير مستقیم از کارگران که بطور ضمنی توافق دارند ، به توليدات صنايع نظامی بپیوندند.

در هفته گذشته عینا همین بحث ها و بحران در مرسدس مطرح بود و دردوماه گذشته در این کنسرن نیز همین زمزمه ها و گفتگو ها در آنجا مطرح شد که اتحاديه کارگری ا. گ. متال اشتوتگارت برآشفته هشدار داد ، که اين تهاجم را نخواهد پذيرفت و درمقابل آن خواهد ايستاد و کارگران نیز در اکسیونی بزرگ با ان همراه شده ، صدای اعتراض شان را بلند کردند !

اخراج ها با توجه به موقعیت کلیدی صنايع ماشین سازی آلمان در این کشور و اهمیت آن در اروپا ابعاد بسیار گسترده ای از ورشکستگی هارا رقم خواهد زد ، که بدون شک اتفاق آن یک سونامی بزرگ باتوجه به کارخانه ها (نظیر زیمنس، که بخشی از تجهیزات الکترونيکی فولکس واگن را توليد میکرد ، و فولکس واگن بدليل کاهش وسیع فروش ، قرار دادش را با آن فسخ کرد)) و شرکتهای جانبی در بیکارسازی کارگران و مشکل معیشت خانواده هایشان را رقم خواهد زد ! و اروپا نیز از ان در امان نخواهند ماند ... ویا سرنوشت ماشین زیات اسپانیا ، اسکودا در جمهوری چک و....

اینهاو نیز با توجه به نقش ویژه آلمان در اروپا (ورشکستگی حدود دو دهه قبل بخش بزرگ اروپای غربی، ایتالیا ، اسپانیا ، فرانسه حتی انگلیس برغم جدایی از اروپا) درتأمین کسری بودجه . درکنار به نعل و میخ زدن همه اين دولتها و ناتوانی اشان در اتخاذ سياستهای روشن بلند مدت ... باعث رشد نیروهای راست افراطی در آلمان و اروپا شد. که جنگ اوکراین و نیز سياست های مالی تحمیلی پدر بزرگ " آمریکا " مبنی بر افزایش هزینه پنج درصدی هزینه نظامی اعضای ناتو و نیز بالابردن " تعرفه صادرات به آمریکا " برگسترش ناترازی مالی شان باز هم هرچه بیشترافزود !

بنابراین مثل همه ادوار تاریخ ، انگشت نشانه بسوی پایینی ها از طریق کاهش سطح درآمدها ، افزایش هزینه ها ؛ بهداشت ، آموزش ، حقوق بازنشستگی ، و... نشانه رفت و در همین راستا مهاجر ستیزی که ابعاد ان بدليل ویرانگری های سیستم غارت این کشورها ، وجود حکومتهای مزدور ، نالایق ، مستبد ، دزد ، جنگ ، محیط زیست ، آموزش و... همچنان برغم اخراج سازی ها ، تهدید ، تنبیه ، تحقیر و حتی کشتارشان در دریاها بسوی اروپا ادامه دارد ... ، عامل اصلی مشکلات نشان داده می شوند...

درحاليکه هم حزب سوسیال دمکراتها و هم حزب سبزها که با وعده های دروغین درچارچوب قدرت خیمه زدند و خودشان نیز تا دسامبر 2024 دولت فدرال را با لیبرال دمکراتها تشکیل داده بودند و تمام قد از نسل کشی دفاع کرده اند و... نقش اصلی را در جاده صاف کن جنگ در اروپا ایفا کرده اند و با تأمین هزینه جنگ ها ، قطع تداوم تأمین سوخت ارزان از روسیه با ریختن نفت بر روی آتش جنگ و گسترش نظامی گری و سپس جنگ اسراییل درخاورمیانه نقشی اساسی برای گسترش نارضایتی ها و بزرگ شدن راست افراطی، ایفا کردند !

اکنون حزب راست افراطی آلترناتیو برای آلمان (آ اف د) برابر نظر سنجی ها اگر انتخابات در آلمان برگزار شود ، بیشترین رای خواهد آورد . و این موضوع در شرق آلمان که بزودی در دو ایالت ان انتخابات برگزار خواهد شد، بتنهایی میتواند دولت ایالتی را تشکیل دهد!

جلسه دیروز حزب نئوفاشیستی آ.اف.د (آلترناتیو برای آلمان) که در ارفورت برگزار شد، مصادف بود ، با سالروزسخرانی آدولف هیتلردر ورزشگاه این شهر درسال1933. که آن هم مزید بر علت شد تا همه به تکرار اقدامی آگاهانه فکر کنند !! تا سی و پنج هزار نفر از مخالفین فاشیسم درصدد برآیند از تکرار تاریخ جلوگیری کنند !؟

ناگفته نماند ایالت تورینگن که مرکز آن شهر ارفورت است و شهرهای معروف دیگر ان درتاریخ شکل گیری حزب کمونیست آلمان (نظیر ؛ وایمار ،ایزناخ ،ینا ،گرا) برای مارکسیست ها شناخته شده هستند. شهرها و یا بهتر بگویم در این ایالت ، سیاست عمدتا دوقطبی است یعنی اگر یک سوی ان نیروی نئوفاشیسم برجسته است ، سوی دیگر آن "چپ" از پایگاهی قوی برخوردار است ! یا بهتر است بگویم تا دوسال پیش بود! بطوریکه در دو دوره قبل تر نخست وزیرش بودو راملو از د.لینکه (حزب چپ آلمان) بود !

دولت ائتلافی حاضر این ایالت (تورینگن) ، از حزب دمکرات مسیحی و سوسیال دموکرات ها و گروه ب، اس ،و یعنی زهرا واگنکنشت.که منشعبین از حزب چپ هستند، که با تناقضاتی خودش را چپ میدانند ، تشکیل شده است .

دولت ایالتی تورینگن دیروز تحت عنوان دفاع از دمکراسی و نفی خشونت درجامعه ، با کمک گرفتن از نیروهای پلیس دیگر ایالت ها ، با تمام قوا سعی کرد که جلسه آ.اف.د برگزار شود ! که البته برغم بستن اتوبان ورودی به شهر ارفورت ونیز ایجاد اختلال در مسیرهای ورود به محل برگزاری اجلاس از سوی مخالفین ومعترضین ضد راست افراطی، پلیس راه ها را بدون درگیری و احيانا بروز عملی خشونت آمیز باز کرد.

طبق گزارش ها و مصاحبه رهبران حزب نئوفاشیسم با رسانه ها ، اجلاس شان با موفقیت برگزار شد!

نکته تاکیدی اینکه : بحران جهانی که چون گلوله برفی کوچکی از آغاز جنگ یوگسلاوی در پایان شکست بلوک شرق راه افتاد اکنون بدلایلی که از تکرار آنها در اینجا خودداری میکنم ،میرود به سونامی تبدیل شود ،که در انتهای آن هرچیز نو و تازه ای سربرون آورد ،جهان کنونی ما را با بحرانهای گسترده ،عظیم و چند وجهی مواجه خواهد کرد! که ابعاد آن برای نودونه درصدی ها و محیط زیست چیزی جز ویرانگری ،مرگ و نیستی ، نخواهد بود... !

محسن خوشبین (ضیا)

۵ یولای ۲۰۲۶

*اعتصاب سراسری کارکنان حمل و نقل هوایی ایتالیا در اعتراض به دستمزدها، نداشتن امنیت شغلی و شرایط سخت کاری

روز یکشنبه 5 ژوئیه، کارکنان بخش‌های مختلف صنعت حمل‌ونقل هوایی ایتالیا با فراخوان اتحادیه‌های کارگری، اعتصابی سراسری را برگزار کردند؛ اعتصابی که بخش بزرگی از فرودگاه‌های ایتالیا را تحت تأثیر قرار داد، صدها پرواز را با تأخیر یا لغو روبرو ساخت و بار دیگر نقش تعیین‌کننده سندیکاهای کارگری ایتالیا در دفاع از حقوق مزدبگیران را به نمایش گذاشت. این اعتصاب تنها یک اختلاف بر سر دستمزد نبود، بلکه اعتراضی گسترده به کاهش کیفیت اشتغال، افزایش فشار کاری و تضعیف قراردادهای جمعی محسوب می‌شد.

اعتصابی با مشارکت گسترده

اعتصاب 24 ساعته، بخش‌های مختلف صنعت هوانوردی را دربر گرفت؛ از کارکنان خدمات زمینی، بارگیری و تخلیه بار، سوخت‌رسانی، خدمات فرودگاهی و بخشی از خدمه پرواز گرفته تا کارکنان برخی شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات فرودگاهی. در نتیجه، فرودگاه‌های اصلی ایتالیا از جمله رم (فیومچینو)، میلان (مالپسا و لیناته)، ونیز، ناپل و کاتانیا با اختلال‌های قابل توجه در برنامه پروازها روبرو شدند.

مسافران با صف‌های طولانی، تأخیرهای چندساعته و لغو پروازها مواجه شدند و شرکت‌های هواپیمایی ناچار شدند بخشی از برنامه‌های خود را تغییر دهند. با این حال، مطابق مقررات ایتالیا، برخی پروازهای ضروری و خدمات حداقلی برای جلوگیری از اختلال کامل در حمل‌ونقل هوایی حفظ شد.

چرا کارگران اعتصاب کردند؟

اتحادیه‌های برگزارکننده اعلام کردند که خواسته‌های آنان تنها به افزایش دستمزد محدود نمی‌شود. مهم‌ترین مطالبات عبارت بودند از:

- افزایش دستمزدها متناسب با نرخ تورم و رشد هزینه‌های زندگی؛

- تمدید و اجرای قراردادهای جمعی با شرایطی منصفانه‌تر؛

- مقابله با گسترش قراردادهای موقت و ناامن؛

- استخدام نیروی کافی برای کاهش فشار کاری؛

- بهبود استانداردهای ایمنی و شرایط کار در فرودگاه‌ها.

به گفته نمایندگان اتحادیه‌ها، بسیاری از کارکنان صنعت هوانوردی پس از همه‌گیری کرونا با کاهش درآمد، افزایش حجم کار و کمبود نیرو روبرو بوده‌اند و به باور اتحادیه‌ها، بازگشت صنعت هوانوردی

به سودآوری پس از بحران کرونا، بدون بهبود دستمزد و شرایط کار کارکنانی که بار اصلی این بازسازی را بر دوش کشیده‌اند، قابل پذیرش نیست.

نقش اتحادیه‌ها؛ سنتی ریشه‌دار در جنبش کارگری ایتالیا

فراخوان اعتصاب از سوی مجموعه‌ای از اتحادیه‌ها و سندیکاها فعال در بخش حمل‌ونقل هوایی صادر شد؛ از جمله فدراسیون‌های وابسته به CGIL، CISL و UIL و همچنین برخی اتحادیه‌های تخصصی کارکنان هوانوردی.

قدرت این اتحادیه‌ها ریشه در تاریخ جنبش کارگری ایتالیا دارد. برخلاف بسیاری از کشورهای اروپایی که عضویت در اتحادیه‌ها کاهش چشمگیری یافته، در ایتالیا سندیکاها همچنان نقش مؤثری در مذاکرات مزدی، دفاع از قراردادهای جمعی و سازمان‌دهی اعتصاب‌ها ایفا می‌کنند. اعتصاب‌های سراسری در این کشور همچنان یکی از مهمترین ابزارهای چانه‌زنی کارگران برای دفاع از حقوق خود به شمار می‌رود.

واکنش دولت و کارفرمایان

دولت ایتالیا و مدیران صنعت هوانوردی از اتحادیه‌ها خواستند اختلاف‌ها از طریق مذاکره حل شود و همزمان از مسافران خواسته شد پیش از عزیمت به فرودگاه، وضعیت پرواز خود را بررسی کنند.

شرکت‌های هواپیمایی نیز ضمن ابراز تأسف از اختلال‌های ایجادشده، اعلام کردند که تلاش می‌کنند با تغییر برنامه پروازها و ارائه خدمات جایگزین، آثار اعتصاب بر مسافران را کاهش دهند. با این حال، اتحادیه‌ها تأکید کردند که بدون پیشرفت واقعی در مذاکرات، امکان تکرار اقدامات اعتراضی در ماه‌های آینده وجود دارد.

اعتصابی فراتر از یک اختلاف مزدی

اعتصاب 5 ژوئیه بار دیگر نشان داد که در ایتالیا، اتحادیه‌های کارگری همچنان یکی از مؤثرترین نهادهای دفاع از حقوق مزدبگیران هستند و اعتصاب، برخلاف بسیاری از کشورها، هنوز ابزاری زنده و کارآمد برای پیشبرد مطالبات صنفی و اجتماعی به شمار می‌رود.

از این منظر، اعتصاب کارکنان حمل‌ونقل هوایی ایتالیا بخشی از موج گسترده‌تر اعتراض‌های کارگری در اروپا محسوب می‌شود؛ موجی که در سال‌های اخیر از بخش حمل‌ونقل و آموزش تا صنایع فلزی، انرژی و خدمات عمومی گسترش یافته و محور مشترک آن، دفاع از دستمزد واقعی، امنیت شغلی و حق برخورداری از قراردادهای جمعی است.

جمع‌بندی

اعتصاب سراسری کارکنان صنعت حمل‌ونقل هوایی ایتالیا بار دیگر نشان داد که اتحادیه‌های کارگری این کشور همچنان از توان سازمان‌دهی بالایی برخوردارند و اعتصاب را به‌عنوان ابزاری مؤثر برای دفاع از حقوق کارگران به کار می‌گیرند. هرچند این اقدام موجب اختلال در سفر هزاران مسافر شد، اما از نگاه اتحادیه‌ها، هزینه کوتاهمدت این اختلال در برابر ضرورت دفاع از دستمزد، امنیت شغلی و کرامت نیروی کار قابل توجیه است.

در شرایطی که بسیاری از کشورهای اروپایی با فشارهای ناشی از تورم و تغییرات بازار کار روبرو هستند، تجربه ایتالیا بار دیگر نشان می‌دهد که سازمان‌یافتگی و همبستگی کارگران همچنان یکی از مهمترین ابزارهای دستیابی به حقوق اقتصادی و اجتماعی است.

***آلبانی؛ از دفاع از طبیعت تا اعتراض به فساد و سرمایه‌داری رفاقتی**

اعتراض‌های مردمی در آلبانی که از اواخر ماه مه آغاز شد، اکنون به یکی از مهمترین جنبش‌های اعتراضی اروپا تبدیل شده است. آنچه در ابتدا مخالفت با ساخت یک مجتمع بزرگ گردشگری در منطقه حفاظت‌شده ساحلی «نارتا-زورنتس» بود، به تدریج به جنبشی علیه فساد، خصوصی‌سازی منابع عمومی و عملکرد دولت «ادی راما» تبدیل شده است.

در روزهای اخیر، هزاران نفر برای سی‌وپنجمین شب متوالی در خیابان‌های تیرانا، پایتخت آلبانی، دست به راهپیمایی زدند. معترضان با شعارهایی مانند «آلبانی جدید» و «ادی راما استعفا» خواستار کناره‌گیری دولت، اصلاحات سیاسی و مبارزه با فساد شدند. در جریان این اعتراض‌ها، پلیس برای متفرق کردن جمعیت از ماشین آبپاش، گاز اشک‌آور و اسپری فلفل استفاده کرد و شماری از معترضان نیز بازداشت شدند.

جرقه این اعتراض‌ها، تصویب پروژه ساخت یک مجموعه عظیم گردشگری و اقامتی در منطقه‌ای حفاظت‌شده بود؛ پروژه‌ای که با سرمایه‌گذاری مرتبط با جرد کوشنر، داماد دونالد ترامپ، شناخته می‌شود. مخالفان این طرح می‌گویند ساخت چنین مجموعه‌ای زیستگاه پرنده‌ها، مهاجر، از جمله فلامینگوها، را نابود خواهد کرد و نمونه‌ای از واگذاری منابع طبیعی به سرمایه‌داران بزرگ است. به همین دلیل، این جنبش به «انقلاب فلامینگوها» شهرت یافته است.

اما دامنه اعتراض‌ها به سرعت از مسائل محیط‌زیستی فراتر رفت. بسیاری از شرکت‌کنندگان معتقدند که این پروژه تنها نمادی از ساختاری است که در آن تصمیم‌های اقتصادی بدون شفافیت کافی و با

نفوذ صاحبان سرمایه اتخاذ می‌شود. از نگاه معترضان، مسئله اصلی دفاع از زمین‌های عمومی، مقابله با فساد و جلوگیری از گسترش نابرابری اجتماعی است.

دولت ادی راما این پروژه را عاملی برای توسعه گردشگری، جذب سرمایه خارجی و ایجاد اشتغال معرفی کرده و اتهام‌های مطرح‌شده درباره فساد را رد کرده است. با این حال، ادامه اعتراض‌های شبانه و گسترش دامنه مطالبات نشان می‌دهد که بخش مهمی از جامعه آلبانی نسبت به روند تصمیم‌گیری‌های اقتصادی و سیاسی بی‌اعتماد شده است.

اعتراض‌های آلبانی یادآور این واقعیت است که در بسیاری از کشورها، دفاع از محیط زیست، مبارزه با فساد و مطالبه عدالت اجتماعی به یکدیگر گره خورده‌اند. هنگامی که شهروندان احساس کنند منابع عمومی به سود گروه‌های محدود اقتصادی واگذار می‌شود، اعتراض‌ها می‌تواند از یک مطالبه محلی فراتر رفته و به جنبشی سراسری با خواست‌های سیاسی و اجتماعی تبدیل شود.

***برگزاری جشن استقلال آمریکا در سایه اعتراض و شکاف‌های اجتماعی**

روزشنبه 4 ژوئیه، دویست و پنجاهمین سالگرد اعلام استقلال ایالات متحده، در حالی برگزار شد که در کنار مراسم رسمی، آتش‌بازی‌ها و سخنرانی‌های دولتی، خیابان‌های شماری از شهرهای آمریکا صحنه اعتراض جمعی از اهالی، فعالان مدنی و گروه‌های مخالف سیاست‌های دولت بود و همانند ماه‌های گذشته، مسئله مهاجرت، نابرابری اقتصادی، حقوق مدنی و گسترش گرایش‌های راست افراطی در کانون اعتراض‌ها قرار داشت.

درباره تصویر: جشن‌های دویست و پنجاهمین سالگرد استقلال آمریکا در واشنگتن؛ همزمان با برگزاری اعتراضات در نقاط مختلف کشور

در تعدادی از شهرهای آمریکا، از جمله شهر یوجین در ایالت اورگن، همزمان با مراسم رسمی روز استقلال، تجمع‌هایی با شعارهایی در دفاع از دموکراسی، حقوق مهاجران و آزادی‌های مدنی برگزار شد. شرکت‌کنندگان با در دست داشتن پلاکاردهایی علیه سیاست‌های مهاجرتی دولت و افزایش اختیارات نهادهای امنیتی شعار دادند و تأکید کردند که مفهوم «آزادی» نباید تنها در جشن‌های رسمی خلاصه شود، بلکه باید در زندگی روزمره مردم، از جمله کارگران، مهاجران و اقشار کم‌درآمد، نمود عینی داشته باشد.

درباره تصویر: تجمع اعتراضی در یوجین، ایالت اورگن، همزمان با مراسم روز استقلال آمریکا
بخش مهمی از معترضان معتقد بودند که افزایش هزینه‌های زندگی، فشار بر طبقات مزدبگیر و تشدید برخورد با مهاجران، با آرمان‌هایی که در اعلامیه استقلال آمریکا از آن سخن گفته شده، فاصله‌ای چشمگیر دارد. این اعتراض‌ها اگرچه در بیشتر موارد آرام برگزار شد، اما بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های آمریکایی یافت.

حضور راست افراطی در واشنگتن

همزمان با برگزاری جشن‌های رسمی در واشنگتن، صدها نفر از اعضای گروه ملی‌گرای افراطی «پاتریوت فرانت» با پوشش یکسان و صورت‌های پوشیده در خیابان‌های پایتخت راهپیمایی کردند. آنان با حمل پرچم‌های خود و شعارهایی چون «آمریکا را بازپس بگیرید» در مرکز شهر حرکت کردند.

درباره تصویر: راهپیمایی اعضای گروه راست افراطی Patriot Front در واشنگتن

پلیس اعلام کرد که این راهپیمایی بدون درگیری عمده پایان یافت، اما حضور این گروه بار دیگر نگرانی‌ها درباره رشد جریان‌های برتری‌طلب و نژادپرست در آمریکا را افزایش داد. سازمان‌های مدافع حقوق مدنی نیز نسبت به عادی‌سازی فعالیت چنین گروه‌هایی هشدار دادند.

روایت رسمی دولت

در مقابل این اعتراض‌ها، دونالد ترامپ در مراسم رسمی دوستان و پناهمین سالگرد استقلال آمریکا، سخنرانی مفصلی با محور «عظمت آمریکا» ایراد کرد. او ضمن ستایش تاریخ ایالات متحده، بار دیگر از سیاست‌های سختگیرانه مهاجرتی دفاع کرد و رقبای سیاسی خود را به ترویج اندیشه‌هایی مغایر با ارزش‌های آمریکا متهم ساخت. این سخنان با استقبال هوادارانش و همزمان با انتقاد مخالفان روبرو شد که معتقد بودند مراسم ملی رنگ و بوی آشکار سیاسی به خود گرفته است.

از نگاه جنبش کارگری

اگرچه در اعتراضات چهارم ژوئیه امسال، مطالبات صرفاً شغلی و معیشتی یا اعتصاب‌های بزرگ کارگری محور اصلی نبود، اما بسیاری از شعارها مستقیماً به موضوعاتی چون کاهش قدرت خرید، افزایش هزینه‌های زندگی، حقوق مهاجران، حق تشکیل‌یابی و عدالت اجتماعی مربوط می‌شد؛ موضوعاتی که با مطالبات بخش بزرگی از طبقه کارگر آمریکا پیوند دارد.

از این منظر، اعتراض‌های چهارم ژوئیه را می‌توان بخشی از روند گسترده‌تری دانست که طی ماه‌های گذشته در آمریکا شکل گرفته است؛ روندی که در آن مسائل معیشتی، سیاست‌های مهاجرتی و

حقوق دموکراتیک بیش از پیش در هم تنیده شده‌اند و بخش‌هایی از جنبش‌های اجتماعی و کارگری را به یکدیگر نزدیک کرده‌اند.

جمع‌بندی

جشن دویست و پنجاهمین سال استقلال آمریکا، تصویری دوگانه از جامعه این کشور به نمایش گذاشت. از یک سو دولت با برگزاری مراسم گسترده، بر وحدت ملی و قدرت آمریکا تأکید داشت و از سوی دیگر، خیابان‌ها بازتاب‌دهنده اعتراض‌هایی بود که بر شکاف‌های اجتماعی، وضعیت مهاجران، نگرانی از رشد راست افراطی و مطالبات عدالت‌خواهانه انگشت می‌گذاشت.

برای فعالان کارگری، این رویداد یادآور آن است که مفاهیمی مانند آزادی، برابری و استقلال، تنها زمانی معنای واقعی پیدا می‌کنند که با حقوق اجتماعی، امنیت شغلی، دستمزد عادلانه و آزادی تشکلیابی برای همه مزدبگیران همراه شوند.

***مرگ و مصدومیت 3 کارگر در یک پروژه ساخت و ساز شهرداری منطقه پنج تبریز بر اثر شکستن دستگاه پمپ بتن ریزی**

روزیکشنبه 14 تیر، بر اثر شکستن دستگاه پمپ بتن ریزیدر پروژه پل روگذر شهدای قره داغ تبریز یک کارگران خود را از دست داد و دو کارگر دیگر مصدوم شدند.

akhbarkargari2468@gmail.com